

Tilfælde skal være Instans mellem Kommunalbestyrelserne og Ministeriet, skal være den, til hvem Kommunalbestyrelsen henvender sig. Jeg tror, at det er rigtigt, saaledes som Forslaget er formet, men jeg skal være villig til at forhandle om det af det ærede Medlem Hr. Simonsen saaledes fremdragne Forhold, saaledes at denne Bestemmelse eventuelt kan faa en anden Form. — Jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Niels Petersen for hans velvillige Udtalelser om Lovforslaget.

Jeg vender mig derefter med nogle Bemærkninger til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kragh, hvis Kritik jo paa visse Punkter var af en ganske særlig Voldsomhed. Det ærede Medlem begyndte med at tale om Situationen og anstillede nogle Betragtninger over denne, og af hans i mange Henseender meget besynderlige Tale fremgik det klarest af alt, at ogsaa han var betaget af Situationen — om det nu var den politiske Situation eller Boligsituationen, der var det afgørende for ham, skal jeg lade staa hen. Derimod vil jeg præcisere — og det er jo til syvende og sidst det, der bliver det afgørende —, at han, bortset fra den Voldsomhed, hvormed han vendte sig mod Lovforslagets Bestemmelser paa visse Omraader, klart erkendte, at vi fremdeles havde Bolignød her i Landet, og i Virkeligheden dermed ogsaa erkendte, at det var nødvendigt fortsat at lovgive om Boligspørgsmaalet og ogsaa om Lejeforholdet. Det ærede Medlem var øjensynlig meget optaget af at frigøre sig for enhver Mistanke om, at han i særlig Grad skulde ville støtte Grundejernes Interesser. Han tog endogsaa Afstand fra visse af de Betragtninger, som Grundejerne havde anstillet over hele Boligproblemet. Han sagde gentagne Gange, at det var hans og Venstres Opfattelse, at Lejerne fortsat skulde beskyttes, og han tilføjede, at Grundejerne skulde straffes for Aager. Han præciserede yderligere, at det var ganske urimeligt, at nogen ustraffet skulde kunne benytte sig af andres Nødssituation og berige sig derved. Det ærede Medlem gik endogsaa videre, end jeg er gaaet i Lovforslaget her, idet han mente, at man bogstaveligt skulde kunne pudse Politiet paa visse Grundejere, naar de gjorde sig skyldige i Aager. Jeg gaar derfor ud fra, at saaledes som Bestemmelsen om Aager er formet i Lovforslaget, vil der ikke være nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og mig, der har fremsat Lovforslaget.

Men ellers var det ærede Medlem jo meget kritisk i sin Tale og levned i Virkelig-

heden ikke Lovforslaget Ære for to Skilling. Efter at det ærede Medlem havde anstillet nogle Betragtninger over, hvad den socialdemokratiske Ordfører havde sagt, sagde han at han vilde „overbevise den ærede socialdemokratiske Ordfører og det høje Ting om, at har der nogen Sinde for os foreligget et ufærdigt, et løst Forslag — for ikke at bruge stærkere Udtryk —, saa er det i hvert Fald ingenlunde i et Omfang, som svarer til det, der her foreligger“. Og senere udtalte det ærede Medlem, at Lovbestemmelserne var affattet paa en løs og jasket Maade, at der var en Mængde Uklarheder og Urimeligheder i Lovforslaget, og visse Paragraffer var ikke andet end Attrapper — det ærede Medlem brugte Sprogets stærkeste Udtryk om Lovforslaget.

Formelt er alle disse hvasse Ord om Lovforslaget naturligvis vendt mod mig som Indenrigsminister og de Embedsmænd, der har udarbejdet Lovforslaget, men reelt er de jo ogsaa vendt mod andre, ikke mindst mod Københavns Magistrat og Borgerrepræsentation, der enstemmigt har givet Lovforslaget Tilslutning for Hovedafsnittets Vedkommende. Det er klart, at disse Bemærkninger kunde ikke paa anden Maade end formelt være særlig vendt mod mig og Embedsmændene i Ministeriet, eftersom det ærede Medlem Hr. Kragh meget smagfuldt, men ogsaa meget klart fastslog, at Lovforslaget i alt væsentligt er en Afskrift af det Forslag, som er udarbejdet paa Initiativ af Københavns Magistrat og Kommunalbestyrelse af et Udvalg, nedsat af disse Myndigheder, og derefter tilstillet Indenrigsministeriet, som saa har skyndt sig i overordentlig høj Grad med at fremsætte Lovforslaget. Det ærede Medlem gjorde desuden den Bemærkning, at Ministeren ikke havde givet det Udvalg, der har været nedsat af Indenrigsministeriet for at udarbejde et Boliglovsforslag, Tid til at fremsætte sit eget Forslag, men havde haft saa overordentlig travlt med at faa det af Magistraten og Borgerrepræsentationen udarbejdede Forslag forelagt. Jeg maa nu hertil sige, at Ministeriet har ikke været uden Forbindelse hverken med Magistraten eller med Borgerrepræsentationen, men jeg vil yderligere tilføje til Oplysning for det høje Ting, at naar jeg i det væsentlige har lagt det af Magistraten og Borgerrepræsentationen udarbejdede Forslag til Grund for Forslaget til en ny Boliglov, har jeg haft gode Grunde dertil. For det første er København jo den By, i hvilken der findes det største Antal husvilde, den By, hvor Boligspørgsmaalet spiller den største